

rerende ind. Altsaa jeg finder, at fra hvilken Side man end ser Sagen, er der ikke Grund til at gaa videre end 15 Aar hverken over for de eksisterende Selskaber eller over for Selskaber, der muligvis kunde tænkes at fremkomme. Der er med Hensyn til de eksisterende Selskaber af et andet Mindretal under Nr. 13 stillet Forslag om, at deres Anerkendelse kun maa ndstrækkes til et Tidrum af 10 Aar, og dette Forslag blev for lidt siden begrundet af det ærede Medlem for Aarhus Amts 3dje Valgtreds (S. Jensen). Jeg kan ikke se, at det ærede Medlem har Ret i sin Anskuelse. Jeg er enig med ham i, at det er uheldigt, at saa kapitalstærke Selskaber som de nu bestaaende maagte kunne, naar de ikke ville søge Koncession, udstrække deres Virksomhed i lang Tid og skabe en heftig Konkurrence, der kunde gøre det vanskeligt for Staten at overtage det hele, men jeg kan ikke se, hvorledes man kommer der ud over, thi faktisk have de jo Ejendomsret. De skulle for at bestyrkes og fæstnes i deres Stilling søge Anerkendelse, og vi have gennem Vædringsforslag søgt at stille Forholdet saaledes, at de helst maa tage Koncession, men hvis de ikke ville det, hvis de ville vedblive af fungere paa den Basis, de nu en Gang have, ser jeg ikke, at man, naar hen ses til Grundlovens Bestemmelse, kan komme udenom. De staa der med Ret til at eksistere, som de have skabt sig, inden vi fik nogen Lov, de kunne eksproprieres, men efter Grundlovens Bud kun mod fuld Godtgørelse. Naar det ærede Medlem mente, at de Bestemmelser, der staa i Lovforslaget om Ekspropriationsbetingelserne, ere uheldige, maa der dog lægges Mærke til, at Lovforslaget udtrykkelig siger, at naar et saadant bestaaende Selskab agtes eksproprieret af Staten, kan det ske under Hensyn til det Udbytte, de kunne antages at give med passende Takster og forsvarlig Drift. Derigennem er man berettiget til at beregne Udbyttet ikke under Hensyn til, hvad de faktisk have taget af deres Abonnenter, men under Hensyn til, hvad der kan siges at være forsvarlig Drift — ikke alene efter, hvad der er Tilfældet her i Landet med de Afgifter, der betales her i Landet, men selvfølgelig under tilsvarende Forhold i andre Lande. Naar dette fastholdes, ser jeg ikke, at man kan komme langt uden om den Værdi, der virkelig maa tillægges dem. Det er uheldigt, at vi ikke tidligere have vedtaget en Lov, der gav Staten Eneret til Telegraf- og Telefonanlæg, men efter som vi ikke have gjort det, efter som vi have forsonet det i rette Tid, ser jeg ikke rettere, end at vi maa tage Konventionerne. Naar Staten vil overtage de be-

staaende Telefonledninger, maa den give den Værdi, der tilkommer dem under Hensyn til passende Takster og forsvarlig Drift. Det ærede Mindretal har stillet et Vædringsforslag til § 6 netop med Hensyn til Takstationen. Dette Forslag staa i Forbindelse med disse Ting, og jeg kan kun sige over for det, at der er dog Rimelighed for, at saafremt Telefonselskaberne benyttede sig af den Magt, de have i Kraft af deres nuværende Stilling og i Kraft af den Udvikling, de paa Basis af den have naaet, maa Staten, hvis de tage uberettiget Fordel af denne Stilling, naar der fra deres Abonnenter og fra Befolkningen fremkommer Krav derom, gribe regulerende ind, og da den ikke kan gribe ind over for de eksisterende Selskaber uden ved at ekspropriere, er det en Selvfølge, at saa maa den skride til at ekspropriere dem. Ogsaa derfor tror jeg, at det er ønskeligt, som jeg begyndte med at udtale, at vi fastsætte Koncessionstiden til 15 Aar, saa at der ikke gives Anledning for andre Selskaber at danne sig. Staten har da i værste Fald kun at gøre med de Selskaber, som allerede eksistere. Overalt, hvor der ikke allerede er dannet Telefonselskaber, vil man lidt efter lidt, netop fordi der ikke bliver ansøgt om Koncession, søge at bringe Statsdrift til Veje, og det kan man meget nemt gøre, nemlig ved at arbejde videre paa det Grundlag, man har angivet i Finanslovens § 27, hvor der er opført foreløbig 10,000 Kr. hvert Aar netop til Anlæg af Telefoner, der sættes i Forbindelse med Statstelegrafen og altsaa ogsaa fremtidig i Forbindelse med Statens Telefonanlæg. Dermed skal jeg anbefale det lille Undervædringsforslag under Nr. 3.

J. Jensen (Aalborg Amts 1ste Valgtreds): Under Omtale af Vædringsforslaget Nr. 7 blev der af den ærede Ordfører gjort opmærksom paa, at det var stillet, væsentlig fordi man mente at have nogen Erfaring for, at de private Selskaber nu stille sig i chikanøst Forhold over for det offentlige. Jeg gaar selvfølgelig ud fra, at for saa vidt Lovforslaget bliver vedtaget med Vædringen under Nr. 7, et det dermed gives, at hvor der gives Koncession enten paa bestaaende eller paa nyt Anlæg, vil der i Koncessionen blive optaget en Bestemmelse om, at saadanne Anlæg skulle samvirke med det bestaaende eller fremtidige Anlæg af Statstelefoner. Naar jeg har forlangt Ordet, er det nærmest for at henlede den højt ærede Ministers Opmærksomhed paa, om der, ogsaa over for de anerkendte Selskaber, som der muligvis vil blive nogle af, og som jo ikke falde ind under Lovforslagets Bestem-